

† Ἱερομονάχου Χρυσοστόμου

ΑΪΔΙΟΣ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

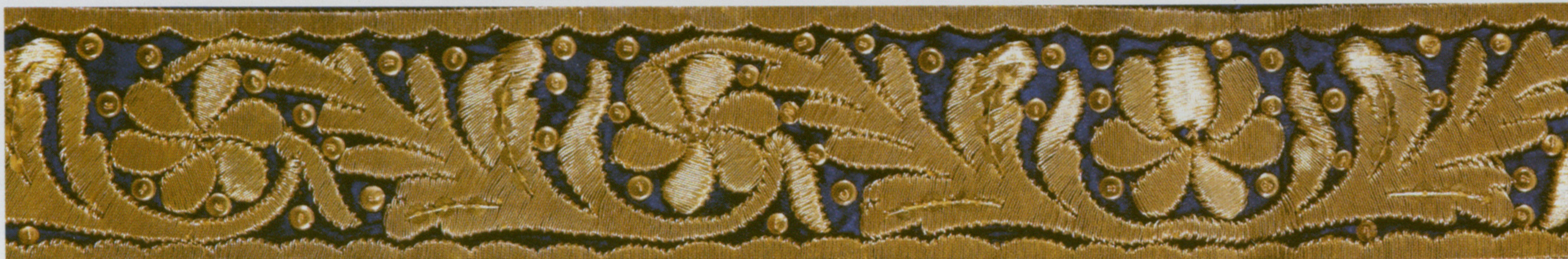
ΕΠΙ Τῆ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
1600 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ
407-2007

Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

*Ἡ τιμία καί μυρίπνοος Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
μέ τό ἄφθαρτο ἀριστερό αὐτί. Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὄρους.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐκ τοῦ Μηναιίου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Δόξα. Ἦχος δ'.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας
καλῶς, τῇ ἐγκρατεία Πάτερ, καὶ Ἥλιαν
τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρω-
θεῖς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυ-
ραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλη-
σίας Χριστοῦ.

Θεῖα ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμῶν γρα-
φικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογ-
μάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοί-
ξας ἡμῖν τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τῶν
πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ Χριστοῦ τὸ
Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον
φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κό-
σμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάν-
νη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ
δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον,
δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε·
τῇ εὐσήμε γὰρ βοῆ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ
φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητῆς γε-
νόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κα-
τέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ
Κυρίῳ παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον,
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν
ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι
Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γάλπιγξ χρυσοειδῆς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα,
τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ
τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσό-
στομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων,
τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οί ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται
δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Κ ἦρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν, μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις... Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμπασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν,
Στιχολογοῦμεν τὴν α' Στάσιν
τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦν-
τες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδασμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδασμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἄγ. Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄνθεσι, στεφανώσωμεν τὸν χρυσολόγον, τὸν τοῖς Ἀποστόλοις ἰσόρροπον, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον, τὸ τοῦ Πνεύματος πάγχρυσον στόμα· τὸν ὄμβρον, τὸν τὴν ὑφήλιον ἀρδεύοντα· τὴν γλῶτταν, τὴν φθεγγομένην τὰ ἀπόρρητα, τὸν φαινότατον λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν νοητόν· τὸν αἰτούμενον ἐκ Θεοῦ, εἰρήνην ἡμῖν καταπεμφθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντες χρεωστικῶς σήμερον ἐκτελέσωμεν μετ' εὐφροσύνης, τὸ τοῦ Χρυσοστόμου μνημόσυνον, ὡς πηγὴν χαρίτων πηγάζουσας, καὶ ἀναψυχὴν τῶν ἀθυμούντων· τὸν στῦλον τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀσάλευτον· τὸ τεῖχος, τῶν εὐσεβῶν τὸ ἀρράγέστατον· τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τὸν λιμένα τὸν γαληνόν· τὸν πρεσβεύοντα ἐκτενῶς, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χρίσμα ὡς ἀληθῶς ἅγιον, Θείου Πνεύματος μάκαρ ἐχρίσθης, καὶ καταχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, τὰ τῆς Ἐκκλησίας συστήματα, μετὰ τοὺς μυρίους σου ἀγῶνας, μετέβης πρὸς τὸν Θεὸν ἐπαγγελλούμενος, καὶ καταλιπὼν ἡμῖν τὸ σκῆνός σου· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν θερμῶς ἐκτελούντων, Ἰωάννην τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ο "σιε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι').

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρός. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νο-

οῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ἡμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Παρ. ι' 31).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκίμασης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν

ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. δ' 14).

Ε'γκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτὴς· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνώσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνώσι πάντες, ὅτι δυνατώτερα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκῃ. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνώσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ

πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστήρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρήσιαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ε'ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἰρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Γὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὄσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεισα

χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· ἐκ πρά-
ξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πρα-
έων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν
νοητὸν νυμφίον ἐνοῦμαι, συμβασιλεύουσα
αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ
μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμης δεόμενος,
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἰληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν,
καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώ-
μενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ σαφῶς
ἀνεδείχθης, καὶ ὢν ἀεὶ ἠνωμένος φωτί, φῶς
προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου
ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς
κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα δια-
χρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ τῶν
δογμάτων σου, καὶ βίβλους συγγραψάμενος
χρυσογραφικὰς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς. Διὸ
βοῶμέν σοι· Χρυσορρόα καὶ Χρυσόστομε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Εὔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην
αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡσπερ τινὰ κόσμον βασι-
λικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα πε-
ριηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν
ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυ-
σολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐτεῖχος κεκτῆμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ
εὐδίων λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα,
οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· κυβέρνησον καὶ διάσω-
σον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις, τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς
Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἢ

γλῶσσα ἢ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν,
τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς
ὁ χρυσόμορφος· χελιδὼν ἢ χρυσόστομος· περι-
στερὰ τε, ψαλμικῶς τὰ μετὰφρενα, χρυσαυγί-
ζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ρεῖθρον χρυσοει-
δέστατον, προχέων τὰ νάματα· στόμα τὸ
θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χρι-
στὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ πατήρ· ἀδικουμένων
ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἢ χορηγία· ἢ
τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἁμαρτανόντων ἢ
διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρός καὶ
σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἢ ἀκρίβεια· ἢ
σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος,
νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἢ
θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες.
Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώ-
πει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Θῖκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν
ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς
ἐν ἀγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ Πάτερ ἔθεντο·
σοφῶς κυβερνήσας γάρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ
σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας,
τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν· ὅθεν
θεοειδέστατος, Παμμάκαρ γενόμενος, τῆς
Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχία κοσμούμενος,
Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης, χρυσορ-
ρήμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρ-
δίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγ-
μασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν
δογμάτων σου ὅσιν Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς
τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θῖ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χρι-
στὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελ-
θὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας,
τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς
τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς,

βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου·
χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ
σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ἦ ' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτι-
σεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐνα-
πέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ
Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥ ' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας
ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ
σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον·
δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τ ἡν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν
χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν
ἐξέλαμπας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν
Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάρ-
γυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς
ποιμνης σου, ἀπελάθης μακάριε· Ἰωάννη Χρυ-
σόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ἡν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθά-
σον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ

σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα
πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφε-
σιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἐ κεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος
ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα
Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον
σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον.
Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τ ὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων
Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν με-
τάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς
ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς
διδασκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέ-
ος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τ ὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ
ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ
ἐγνώρισται, Ἀγνή Ἀειπάρθενε· καταπλήττει
μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα
σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

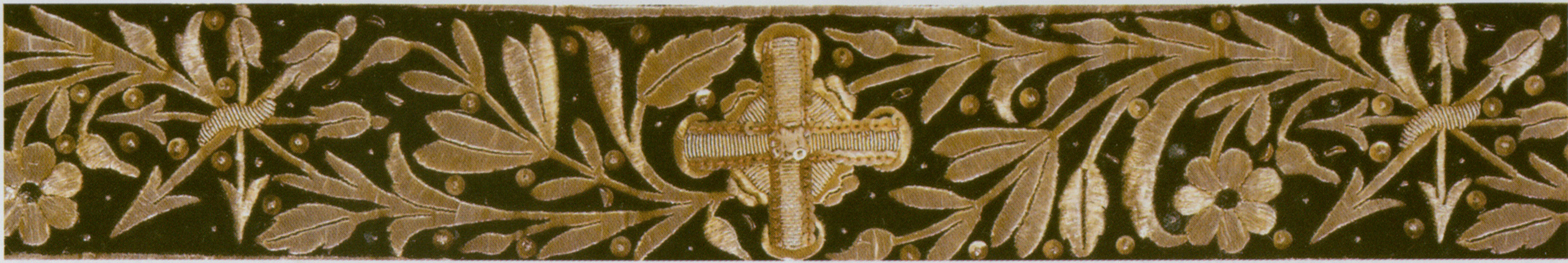
Τ οῖς χρυσεῖς λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία,
ἄρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νόματα χρυσᾶ,
καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων,
παμμακάρα Χρυσόστομε.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὅ ὑτε ἔχθρα συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε
μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς
ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν· ἀλλ' ὡς
χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεῖς τῶν πειρα-
σμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν Παναγίαν
Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Ἡ ἄφθαρτος δεξιὰ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἱ.Μ. Φιλοθέου, "Ἁγ. Ὅρος.

Ὁ Κανὼν φέρει τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα:
«Χαῖρε, Χρυσόστομε, ἱεραρχῶν κλέος,
Ἐκκλησίας δόξα. Χ.»

ΣΤΑΣΙΣ Α΄

Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε μελιρρύτοις ὠδαῖς, ἱεράρχα Ἰωάννη, Χρυσόστομε, διδασκάλων θεοσόφων κορυφή.

Μακαρίζομέν σε, μαχητὰ θαυμαστὴ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, χαριτώνουμε, Ἰωάννη, χρυσορρήμον ἀθλητά.

Καὶ τὰ ἐπόμενα φέροντα Ἀκροστιχίδα:

«Χαῖρε, Χρυσόστομε»

Χαῖρε, Ἰωάννη, οἰκουμένης φωστήρ, διδασκάλων θεοσόφων διάκοσμε καὶ κρηπίς ἱεραρχῶν πανευκλεῶν.

Αμαρτίας πάσης ἐλεγκτά, Βαπτιστοῦ ζηλωτῆς ἐπώφθης τρόπων, Χρυσόστομε, καὶ ἀμείλικτος ἐχθρῶν τῶν δυσσεβῶν.

Ιεράρχα σῶφρον Βασιλίδος, βαλβίς τῶν ῥητόρων, καθυπέμεινας ἄδικον, Ἰωάννη χρυσορρήμον, διωγμόν.

Ραθυμίας ζόφον καὶ δεινὸν νυσταγμόν ἀπεδίωξας φωτὶ διδαγμάτων σου, Ἰωάννη, ἐκ τοῦ δήμου τῶν πιστῶν.

Εὐφρανθεῖσα λόγοις Ἐκκλησία Χριστοῦ, Ἰωάννη, τοῖς σεπτοῖς σου ἐν ἄσμασι στέφει μνήμην σου τὴν θεῖαν μελιχροῖς.

Χρυσορρήμον πάτερ, Ἰωάννη, ψυχὰς Ὁρθόδοξων θεωρία καὶ πράξεις κατεκόσμησας, κλεινὴ ἀρχιερεῦ.

Ρεῖθρα ἐκπηγάξεις διδαγμάτων σοφῶν, Ἰωάννη ἀρχιθῦτα, Χρυσόστομε, ταῖς ἀνυμῶσι τῶν προσφύγων σου ψυχαῖς.

Υμνοὶς καθ' ἐκάστην στέφομέν σε φαιδροῖς, κυβερνήτην Ἐκκλησίας τὸν ἄριστον, Ἰωάννη χρυσορρήμον, θαυμαστὴ.

Γτύλος ἀληθείας, Ἰωάννη, ὀφθεῖς κατεκρήμνισας ὀφρὺν νουθεσίαις σου φαύλων, πλάτων καὶ δεινῶν αἰρετικῶν.

Δῶ τῶν ἀμελούντων ἔλκη λόγοις τοῖς σοῖς Ἰωάννη, θεραπεύσας, ἰάτρευσον τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ ἐπισκοπῇ.

Γε ὑμνολογοῦντες ὡς σοφίας φανὸν παμφαέστατον βοῶμεν· Χρυσόστομε, ἀγνωσίας ζόφον σκέδασον ἡμῶν.

Τοὺς σοφῶν σου λόγων μαργαρίτας, σεπτὴ Ἰωάννη, ὥσπερ ὄλβον πολύτιμον θησαυρίζει Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Δῶ ἡδὺς ὁ ἄρτος διαθρέψας πιστοὺς εἰς αἰῶνας, Ἰωάννη Χρυσόστομε, κόρεσόν μου πείναν τὴν πνευματικὴν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μέμνησο Σῶν δούλων, Παναγία Τριάς, δοξαζόντων Σου τὸ κράτος ἀείποτε καὶ Χρυσόστομον τιμώντων εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ελεοῦσα Μήτηρ πάντων τῶν χοϊκῶν, τὰ ἐλέη τοῦ Υἱοῦ σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς σε μεγαλύνοντας τρανῶς.

Καὶ αὖθις τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε μελιρρύτοις ὠδαῖς, ἱεράρχα Ἰωάννη, Χρυσόστομε, διδασκάλων θεοσόφων κορυφή.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἄξιόν ἐστι.

Αξιόν ἐστι μακαρίζειν σε τὸν ἱεράρχην τὸν θεόπνουν καὶ χρυσορρήμονα, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, λαμπρῶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐκ τοῦ Μηναίου	13
Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱεράρχου καὶ διδασκάλου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ποίημα Χαραλάμπους Μπούσια.....	27
Ἐπόμνημα Μεγάλου Συναξαριστοῦ εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. κζ' Ἰανουαρίου	37
Ἀκολουθία Ἀνακομιδῆς τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. κζ' Ἰανουαρίου. Ἐκ τοῦ Μηναίου.....	43
Ἐπανακομιδὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἐν Ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης εἰς τὴν Νέαν Ρώμην-Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ εὐκλεοῦς Πατριαρχίας τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	61
Ἀκολουθία τῆς Ἐπανακομιδῆς τῶν Τιμίων Λειψάνων τῶν ἐν Ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπισκόπου Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.....	69
Κοντάκια εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον	81

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἀγίου Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.....	97
Ἀγίου Γεωργίου Μητροπολίτου Νικομηδείας	99
Ἀγίου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Εὐχαΐτων τοῦ Μαυρόποδος.....	102
Ἀγίου Φιλοθέου Κοκκίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως	124
Κωνσταντίνου Δεσπότη.....	126
Κανῶν εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν, Ἰγνατίου.....	128
Κανῶν εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν, Ἀωνύμου.....	131
Κανῶν Ἀωνύμου	133
Κανῶν Ἀωνύμου	135
Κανῶν Νικολάου Ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ.....	138
Κανῶν Πανηγυρικός.....	140
Κανῶν ἀναφερόμενος εἰς τὴν Τιμίαν Κάραν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.....	142

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Παρακλητικός Κανὼν, Ἀγίου Ἰωάννου Ἐπισκόπου Εὐχαΐτων	147
Παρακλητικός Κανὼν, Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.....	153
Παρακλητικός Κανὼν, Ἀωνύμου	156
Παρακλητικός Κανὼν, Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.....	160
Παρακλητικός Κανὼν, Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.....	163
Παρακλητικός Κανὼν, Μελάνης Μοναχῆς.....	166

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες, Ἰωάννου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου.....	173
Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες, Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.....	176

Ἐγκώμια εἰς τόν μέγιστον τῶν Διδασκάλων καί Ἱεραρχῶν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον. Χαραλάμπους Μπούσια.....	181
--	-----

ΕΚΛΟΓΗ - ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἐκλογή εἰς τόν ἐν Ἀγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον. Μητροπολίτου Ρόδου Κυρίλλου Κογεράκη	189
Μεγαλυνάρια εἰς τόν Θεῖον καί Ἱερόν Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. Χρυσοστόμου Παπαδάκη τοῦ Κρητός	191

ΕΥΧΕΣ

Εὐχή πρὸς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον ὑπέρ τῶν φερόντων αὐτοῦ τήν κλήσιν. Χαραλάμπους Μπούσια.....	197
Εὐχή εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον ἐπί τῇ προχειρίσει κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου. Χαραλάμπους Μπούσια.....	197
Εὐχή κατὰ τήν δέησιν τῆς ἐορτῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου προστάτου τῶν Δικηγόρων	198

ΛΟΙΠΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρακλητικός Κανὼν εἰς τήν Ἀνακομιδὴν (ἐλλιπής).....	201
Ἰανουαρίου κζ' εἰς τήν Ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου	204
Παρακλητικός Κανὼν ἐλλιπής.....	206
Στιχηρά Προσόμοια.....	207

ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ἀνθούσης τεκούσης καί ἐν Χριστῷ ἀναθρεψάσης τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον. Χαραλάμπους Μπούσια	213
Ἀσματική Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μητρός ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς Ἀντιοχειανῆς τῆς μητρός Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. κθ' Ἰανουαρίου. Φωτίου Τζελέπη.....	225
Ἀκολουθία Ἁγίας Ὀλυμπιάδος τῆς Διακόνου.....	243
Παρακλητικός Κανὼν, Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου.....	253
ΚΔ' Οἴκοι, Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου	257
Εἰς τιμὴν καί μνήμην πάντων τῶν εὐεργετῶν, συνεργατῶν, μαθητῶν, φίλων, τῶν ἐν ὁμολογίᾳ, μαρτυρίῳ καί ὁσιότητι τελειωθέντων	263
Ἀκολουθία κοινή τῶν εὐεργετῶν, συνεργατῶν, μαθητῶν, φίλων, τῶν ἐν ὁμολογίᾳ, μαρτυρίῳ καί ὁσιότητι τελειωθέντων	285
Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρός ἡμῶν Παλλαδίου Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως. Χαραλάμπους Μπούσια.....	297
Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Βασιλίσκου, τοῦ θαυμαστῶς φανερωθέντος εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον τήν κοίμησιν αὐτοῦ ἀναγγείλαντος καί ἐν οὗ τῷ μαρτυρίῳ ἐτάφη. Χαραλάμπους Μπούσια	309
Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρός ἡμῶν Πρόκλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Χαραλάμπους Μπούσια.....	321
Ἐπόμνημα ἐκ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ.....	332
Ἀκολουθία τῆς εἰς τόν ἀέρα ἀρπαγῆς τοῦ παιδός ἐν τῷ μεγάλῳ σεισμῷ πρὸς πιστοῖς ἀναφορὰν τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου ἐπὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἁγίου Πρόκλου. Χαραλάμπους Μπούσια.....	333